
بسم الله الرحمن الرحيم

ترجمه مقابله ای متون تخصصی

هنر

«برنامه ریزی شهری و منطقه ای-طراحی شهری»

گردآورنده: نفیسه عروجی

انتشارات ارشد

پیشگفتار ناشر

خداوند بزرگ را شاکریم که فرصتی عنایت فرمود تا بتوانیم قدمی در جهت گسترش علم و فرهنگ کشور عزیزمان برداریم و مسیری هموار را در اختیار مخاطبان و داوطلبان علاقمند به ادامه تحصیل قرار دهیم. از آنجائی که درحوزه کتاب‌های درسی و کمک درسی کارشناسی ارشد کتاب‌های زیادی به رشته تحریر در آمده است با این حال وجود یک مجموعه جامع، دقیق، کامل و دارای رفرنس(منابع) مستند احساس می‌شود.

همیشه دغدغه داشتیم که ای کاش می‌شد تمامی منابع پراکنده و گاهاً دست نایافتنی کنکور در یک مجموعه به گونه‌ای جذاب و شیوا آماده می‌شد و همچنین سوالات دوره‌های قبل کنکور نیز به گونه‌ای تشریحی پاسخ داده می شدند، که خدشه‌ای بر آنها وارد نشود و خیال داوطلبان عزیز آنقدر آسوده باشد که اطلاعات مندرج در پاسخنامه‌ها را برای بهره‌گیری در آزمون خود بکار گیرند. این کار با یاری خداوند بزرگ و همکاری نخبه‌ترین دانشجویان و اساتید کشور در انتشارات ارشد هماهنگ گردید و در تمامی مقاطع تحصیلی از کاردانی به کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری در حوزهٔ آزمون‌های سراسری – آزاد و پیام نور بسته‌های آموزشی شامل کتاب‌های بانک سوالات و کتاب‌های شرح جامع درس آماده گردید. در تهیه مجموعه‌های فوق‌الذکر از فارغ‌التحصیلان کارشناسی ارشد و دکتری که حائز رتبه‌های تک رقمی کنکور می‌باشند، استفاده کرده‌ایم، تا شما عزیزان بتوانید در راستای افزایش توان علمی خود در جهت نیل به مقصود خویش نایل آیید. بدون تردید می‌توان گفت که برای اولین بار در نظام آموزشی کشور مجموعه‌ای به این سبک عرضه می‌شود که در کیفیت و کمیت بی‌نظیر بوده و تمامی نیازهای دانشجویان و داوطلبان عزیز را پوشش می‌دهد. امید است که استفاده از این مجموعه عزیزان را در جهت موفقیت در آزمون یاری رسانده باشد. در پایان لازم به ذکر است که بی نقصی محض از آن خداوند متعال می‌باشد، بنا براین از تمامی خوانندگان و داوطلبان عزیز خواهشمندیم نظرات سازنده خود را در مورد این کتاب به سایت انتشارات ارشد اعلام نمایند تا ما را در جهت هر چه بهتر آماده کردن این محصولات یاری رسانند.

با تشکر

ناشـــــر

www.arshadbook. ir

پیشگفتار مترجم

کتاب حاضر برای دانشجویان رشته‌ی شهرسازی ترجمه‌شده و مطالب آن در ۱۳ فصل به صورت مقابله‌ای با متن انگلیسی تنظیم شده که هر یک به یکی از مباحث مربوط به شهرسازی می‌پردازد. در بخش آخر، واژگان و اصطلاحات تخصصی مورد نیاز دانشجویان برای مطالعه‌ی این کتاب به ترتیب حروف الفبا آورده شده است.

در ترجمه‌ی کتاب حاضر، سعی شده ضمن وفاداری به متن اصلی، متن ترجمه شده سبکی روان و شفاف داشته باشد تا دانشجویان بتوانند از آن نهایت استفاده را ببرند.

امید است که کتاب حاضر قدمی هر چه کوچک در جهت ارائه‌ی خدمت بیشتر به دانشجویان عزیز باشد و مورد توجه آنها قرار گیرد.

در آخر، کتاب حاضر را صمیمانه تقدیم می‌کنم به پدر و مادر عزیزم که همواره حامی من بوده‌اند.

با تشکر
نفیسه عروجی
زمستان ۱۳۸۸

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
Unit 1	۷
Unit 2	۱۵
Unit 3	۲۳
Unit 4	۲۸
Unit 5	۳۳
Unit 6	۳۷
Unit 7	۴۳
Unit 8	۴۹
Unit 9	۵۴
Unit 10	۶۱
Unit 11	۶۸
Unit 12	۷۳
Unit 13	۷۹

Unit 1

Planning Theory

Urban planning has its intellectual roots in the applied disciplines of architecture and engineering. Like them, it has concentrated on problem solving and has paid little attention to the need of a theory rationalizing its activities. Over the past 30 years, however, social and natural scientists have become increasingly involved in planning practice, research and teaching. As their influence has increased, the demand for single unifying theory of planning has grown. Despite dozen or more attempts, no single theory is currently acceptable by the profession, and it seems unlikely that a single theory ever will be accepted. Instead, a dozen or more planning theories can be found in the literature, each of which sheds some light on the nature of planning, how it is practiced, and its place in society.

نظریه برنامه‌ریزی

برنامه‌ریزی شهری به لحاظ نظری در رشته‌های کاربردی معماری و مهندسی ریشه دارد و همانند آنها بر حل مسئله تأکید کرده و به لزوم وجود نظریه‌ای که فعالیت‌هایش را تبیین کند، توجه چندانی نشان نمی‌دهد. با وجود این، در طی ۳۰ سال گذشته، دانشمندان علوم طبیعی و اجتماعی بیش از پیش در عمل برنامه‌ریزی، تحقیق و آموزش شرکت داشته‌اند. با افزایش اثرگذاری و نفوذ آنها در این زمینه‌ها، نیاز به وجود نظریه‌ی واحد و منسجم برنامه‌ریزی افزایش یافته است. علی‌رغم تلاش‌های فراوانی که در این زمینه صورت گرفته، در حال حاضر هیچ نظریه‌ای در این زمینه پذیرفته شده نیست و بعید به نظر می‌رسد که چنین نظریه‌ای در آینده نیز مورد قبول واقع شود. در عوض، نظریات برنامه‌ریزی بی‌شماری را می‌توان در پیشینهٔ این موضوع یافت که هر یک از جهاتی ماهیت برنامه‌ریزی – چگونگی کاربرد آن و جایگاهش در جامعه – را روشن ساخته‌اند.

urban planning	برنامه‌ریزی شهری
applied	کاربردی
discipline	رشته
problem solving	حل مسئله
influence	نفوذ، اثر
unifying	منسجم

دو گروه اصلی از نظریه‌های برنامه‌ریزی وجود دارد: نظریه‌هایی که سعی در توضیح عملکرد سیستم‌های اجتماعی دارند و آنهایی که به دنبال فراهم ساختن ابزار و شیوه‌هایی برای کنترل و تغییر سیستم‌های اجتماعی هستند. گروه اول، نظریه‌های عملکرد سیستم هستند که از تعدادی از رشته‌های آکادمیک قدیمی گرفته شده‌اند چرا که هیچ رشته‌ای به تنهایی قادر نیست تمامی جنبه-های مهم یک سیستم اجتماعی را دربرگیرد. گروه دوم، نظریه‌های تغییر سیستم که بخش‌های وسیعی از پیشینه و شیوه‌های خود را از رشته‌های کاربردی، مانند مدیریت عمومی و مهندسی و برخی از رشته‌های قدیمی‌تر گرفته‌اند. در این بخش به بررسی این نظریه‌ها می‌پردازیم. نظریه‌های تغییر سیستم به چهار زیر مجموعه‌ی اصلی تقسیم می‌شوند.

There are two major such theories: those which attempt to explain how social systems operate and those which seek to provide tools and techniques for controlling and changing social systems. The first type, theories of system operation, draws heavily upon a number of the traditional academic disciplines because no single discipline is broad enough to encompass all important aspects of a social system. The second type, theories of system change, derives much of its background and techniques from applied disciplines, such as public administration and engineering, as well as from some of the more traditional disciplines. This section reviews these two major types, with the theories of system change further subdivided into four major subtypes.

attempt	سعی کردن
tool	ابزار
operation	عملکرد
traditional	قدیمی
encompass	در برگرفتن
aspect	جنبه
background	پیشینه
public administration	مدیریت عمومی
review	بررسی کردن
subtype	زیرمجموعه

برنامه‌ریزی یک فعالیت انسانی همگانی است، مهارتی اساسی برای ادامه حیات که پیش از انتخاب از میان راه‌های موجود به بررسی پیامدها می‌پردازد. گرچه همه-ی مردم با برنامه‌ریزی سر و کار دارند، برنامه‌ریزی شهری از چندین جهت با انواع دیگر برنامه‌ریزی تفاوت دارد.

Planning is a universal human activity, a basic survival skill involving the consideration of outcomes before choosing among alternatives. Although planning is practiced by everyone, urban planning differs in several important aspects:

▪ Urban planning is concerned primarily with public issues involving a broadly defined group of clients with diverse interests.
▪ It is a deliberate, self-conscious activity that usually involves persons trained professionally as planners.
▪ Its goals and objectives, as well as the means of achieving them, are often highly uncertain.
▪ Urban planners themselves seldom make decisions: rather they lay out major alternatives and recommendations for those elected or appointed to make such decisions.
▪ Urban planners employ a variety of specialized tools and methods in analyzing and presenting alternatives.
▪ The results of most planning activities are discernible only 5 to 20 years after the decision has been made, making feedback and corrective actions difficult.

• برنامه‌ریزی شهری عمدتاً به مسائل عمومی می‌پردازد که با گروه مشخصی از مصرف‌کنندگان با علائق متفاوت سر و کار دارند.
• برنامه‌ریزی شهری اقدامی سنجیده و آگاهانه است که معمولاً توسط اشخاصی انجام می‌شود که به طور حرفه‌ای به عنوان برنامه‌ریز آموزش دیده‌اند.
• اهداف این رشته و راه‌های حصول آنها، اغلب بسیار متغیر و نامشخص هستند.
• برنامه‌ریزان شهری به ندرت خودشان تصمیم‌گیری می‌کنند، بلکه به افرادی که برای امر تصمیم‌گیری انتخاب و تعیین شده‌اند، پیشنهادات و راه‌های متفاوتی را ارائه می‌دهند.
• برنامه‌ریزان شهری برای تحلیل و ارائه‌ی راه‌های متفاوت ابزار و روش‌های تخصصی را به کار می‌گیرند.
• نتایج اغلب برنامه‌ریزی‌ها ۵ تا ۲۰ سال پس از این اقدام مشخص می‌شوند، در نتیجه امکان هر گونه واکنش و اقدامات اصلاحی را دشوار می‌سازند.

universal	همگانی
outcome	پیامد
issue	مسئله
deliberate	سنجیده
self-conscious	آگاهانه
planner	برنامه‌ریز
goal	هدف
recommendation	پیشنهاد، توصیه
specialized	تخصصی
discernible	قابل تشخیص، مشخص
feedback	واکنش، بازخورد

Experienced planners understand better than most people that social systems are vastly complex and highly interdependent entities whose full operation is only partially understood. Introducing a single change in any part of such a complex system inevitably results in a series of secondary changes and readjustments throughout the system. These secondary changes are not usually intended and may produce undesirable consequences.

برنامه‌ریزان باتجربه بهتر از اکثر مردم می‌دانند که سیستم‌های اجتماعی بسیار پیچیده و وابسته به یکدیگرند به صورتی‌که عملکردشان تا حدودی قابل درک است. ایجاد تغییر در هر بخشی از چنین سیستم پیچیده‌ای الزاماً به یک سری تغییرات و تنظیمات مجدد جانبی منجر می‌شود. این تغییرات جانبی معمولاً از پیش تعیین نشده‌اند و ممکن است نتایج نامطلوبی را به دنبال داشته باشند.

باتجربه	experienced
پیچیده	complex
وابسته به هم	interdependent
به طور اجتناب‌ناپذیری	inevitably
جانبی، فرعی	secondary
تنظیم مجدد	readjustment
نتیجه	consequence

رشته‌های آکادمیک قدیمی برای بسط دیدگاهی تخصصی و محدود در مورد اجزا و عملکرد سیستم با مشکلات قابل توجهی روبه‌رو می‌شوند. گرچه تخصصی کردن در بالا بردن درک ما از چگونگی عملکرد جنبه‌های خاصی از جامعه مفید است، ولی این روش برای ارائه‌ی خطوط کلی سیستم اجتماعی و چگونگی واکنش آن به مداخلات آگاهانه و عمدی کافی نیست. در واقع، دیدگاهی که یک رشته ارائه می‌دهد ممکن است خطرناک باشد، چرا که روش بیش از حد تخصصی آن اغلب باعث می‌شود بسیاری از شیوه‌های عکس‌العمل سیستم‌های واقعی به تغییرات نادیده گرفته شوند.

Traditional academic disciplines go to considerable trouble to develop narrow, specialized views of system components and operation. While such specialization may be helpful toward increasing our understanding of how particular aspects of society work, it is inadequate for providing a reliable overview of an entire social system and how it may respond to deliberate intervention. Indeed, the viewpoint offered by a single discipline may prove dangerous, since its overspecialized treatment frequently blinds one to the many different ways in which actual systems respond to change.

محدود	narrow
تخصصی	specialized
جزء	component
خطوط کلی	overview
عمدی	deliberate
مداخله	intervention
خطرناک	dangerous
دیدگاه	viewpoint

Thus, in order to understand and anticipate how complex social systems operate and how they are likely to react to planned changes and interventions, it is necessary to draw upon information and ideas from a number of different disciplines simultaneously. At the least, these include biology, botany, economics, geography, political science, psychology, and sociology, plus applied disciplines such as architecture, engineering, public administration, and public health.

از این رو، به منظور درک و پیش‌بینی چگونگی عملکرد سیستم‌های اجتماعی پیچیده و عکس‌العمل‌های احتمالی آنها به تغییرات و مداخلات برنامه‌ریزی شده، لازم است به طور همزمان از اطلاعات و نظرات رشته‌های مختلف بهره بگیریم. این رشته‌ها دست کم شامل زیست‌شناسی، گیاه شناسی، اقتصاد، جغرافیا، علوم سیاسی، روان شناسی، جامعه شناسی و شاخه‌های کاربردی مانند معماری، مهندسی، مدیریت عمومی و بهداشت عمومی می‌شوند.

anticipate	پیش‌بینی کردن
react	عکس العمل نشان دادن
planned	برنامه‌ریزی شده
simultaneously	به طور همزمان

Developing such a totally comprehensive view of social systems strains the limits of individual intellectual abilities, however, and runs counter to current trends toward increased specialization of knowledge. A relatively new interdisciplinary approach called general systems theory is especially helpful.

با وجود این، بسط چنین دیدگاه جامعی در مورد سیستم‌های اجتماعی از حدود ظرفیت‌های نظری یک رشته فراتر رفته، و عکس گرایشات اخیر در مورد تخصصی شدن دانش عمل می‌کند. رویکرد میان رشته‌ای جدیدی به نام نظریه‌ی سیستم‌های عام در این زمینه بسیار مفید است.

comprehensive	جامع
strain	از حد ... فراتر رفتن
run counter to	عکس ... عمل کردن
trend	گرایش
interdisciplinary	میان‌رشته‌ای

Although not formally recognized as an academic discipline, general system theory provides the closest approach to the total-system viewpoint necessary for good planning. It attempts to provide a single comprehensive view of all aspects of living and nonliving systems. A subset of living systems includes human (or social) system, and subsets of these systems include cities and regions.

گرچه نظریه‌ی سیستم‌های عام به طور رسمی به عنوان یک رشته‌ی آکادمیک شناخته نشده است، ولی نزدیک‌ترین رویکرد را به دیدگاه سیستم کل که برای برنامه‌ریزی دقیق لازم است، فراهم می‌آورد. این نظریه سعی دارد دیدگاه جامعی را از تمامی جنبه‌های سیستم‌های فعال و غیرفعال فراهم آورد. سیستم انسانی (یا اجتماعی) زیر مجموعه‌ی سیستم‌های غیرفعال است و زیرمجموعه‌های این سیستم‌ها شامل شهرها و مناطق می‌شوند.

رویکرد	approach
فعال	living
غیرفعال	non-living
زیرمجموعه	subset

از آنجائی‌که نظریه‌ی سیستم‌های عام بسیار پیچیده است، نمی‌توان در یک بخش به آن پرداخت ولی بررسی مفاهیم اصلی این نظریه، که در ادامه آمده است، نظراتی را در مورد وسعت و چگونگی آن در اختیار ما قرار می‌دهد.

General systems theory is too complex to cover in a single section, but the following review of its major concepts will provide some idea of its breadth and quality

پیچیده	complex
مفهوم	concept
وسعت، گستره	breath
کیفیت، چگونگی	quality

سیستم ممکن است این‌گونه تعریف گردد: مجموعه‌ای از اجزاء وابسته به هم که *گسست*، *ارتباط* و *ثبات* نسبتاً بالایی دارد. *گسست* استقلال یا عدم وابستگی خارجی، به عبارت دیگر، میزان عدم تعامل اجزاء سیستم با دیگر اجزاء خارج از سیستم را ارزیابی می‌کند. *ارتباط* وابستگی متقابل درونی، یا به عبارت دیگر، میزان تعامل اجزاء سیستم با دیگر اجزاء را ارزیابی می‌کند. *ثبات* نیز به مدت زمانی اشاره دارد که سیستم بدون تغییر یا اختلال، که ممکن است در مورد سیستم‌های کوتاه مدت چند ساعت و در مورد سیستم‌های دیگر قرن‌ها به طول انجامد، به حیات خود ادامه می‌دهد.

A system may be defined as any set of interdependent components with relatively high *closure*, *connectivity*, and *stability*. *Closure* measures external independence, the extent to which system components do not interact with other components outside the system. *Connectivity* measures internal interdependence, the degree to which system components interact with each other. *Stability* refers to the length of time the system lasts without major change or disruption, which may be only hours for short-lived systems, but which may be centuries for other systems.

گسست	closure
ارتباط	connectivity
ثبات	stability
استقلال	independence
تعامل داشتن	interact
اختلال	disruption

As systems grow and develop, they become more complex. That is, the components become more specialized and the interaction increases among components both within and outside the system. This leads to higher connectivity but lower closure. Stability may also decline as the total system becomes more dependent upon the adequate performance of each of its specialized parts and the completion of each critical interaction. The stability of complex systems may be increased, however, by providing any of a variety of safeguards against such breakdowns. The most obvious protection against the breakdown of complex systems is to devote more effort administering the system itself. Other, more subtle safeguards include building in redundancy among the components, simplifying components to allow easier substitution among them, building in internal feedback mechanisms, and making the system less complex through decentralization.

زمانی‌که سیستم‌ها رشد می‌کنند و توسعه می‌یابند، پیچیده‌تر می‌شوند. به عبارت دیگر، اجزاء سیستم تخصصی‌تر شده و تعامل میان اجزاء داخلی و خارجی آن افزایش می‌یابد. این امر به ارتباط بالا و گسست پائین می‌انجامد. ثبات نیز ممکن است با وابستگی بیشتر سیستم کلی به عملکرد مناسب هر یک از بخش‌های تخصصی و اتمام هر تعامل بحرانی کاهش یابد. با وجود این، ممکن است با فراهم آوردن مجموعه‌ای از اقدامات حفاظتی در برابر چنین شکست‌هایی، ثبات سیستم‌های پیچیده افزایش یابد. بدیهی‌ترین شیوه‌ی حفاظتی در برابر شکست و فروپاشی سیستم‌های پیچیده این است که تلاش بیشتری را برای اداره‌ی خود سیستم صرف کنیم. اضافه کردن اجزاء سیستم، ساده کردن اجزاء برای جایگزینی آسان‌تر میان آنها، طراحی ساز و کارهای بازخورد داخلی و ساده کردن سیستم از طریق تمرکز زدایی اقدامات حفاظتی هستند که دقیق‌تر و هوشمندانه‌تر عمل می‌کنند.

decline	کاهش پیدا کردن
dependent	وابسته
performance	عملکرد
completion	اتمام
safeguard	اقدام حفاظتی
breakdown	شکست
administer	اداره کردن
simplify	ساده کردن
substitution	جایگزینی، جانشینی
decentralization	تمرکز زدایی

تخصصی کردن اجزاء سیستم در چهار بُعد صورت می‌گیرد: تولید، تخصیص، کنترل و امور کارکنان. تولید شامل فعالیت‌هایی از قبیل کشاورزی، جنگل‌بانی، ماهیگیری، استخراج معادن و تولید صنعتی است که برای سازگاری با محیط انجام می‌شوند. تخصیص شامل فعالیت‌هایی است که در جهت توزیع کالا و خدمات میان اعضاء سیستم انجام می‌گیرند؛ این بُعد فعالیت‌هایی از قبیل حمل و نقل، خرده فروشی و عمده فروشی را در برمی‌گیرد. اقدامات کنترلی فعالیت‌هایی هستند که به منظور حفظ عملکرد آسان سیستم انجام می‌گیرند. این فعالیت‌ها شامل بسیاری از اقدامات دولتی از قبیل دادگاه‌ها، نیروی پلیس، هیئت قانون‌گذاری، مالیات و امور مالی، اقدامات عمومی و برنامه‌ریزی می‌شوند. و در آخر، امور کارکنان به تعداد و کیفیت اعضاء سیستم می‌پردازد: این فعالیت‌ها موارد زیر را در بر می‌گیرند: تعداد اعضای مختلفی که سیستم نیاز دارد، جامعه‌پذیری و آموزش اعضای سیستم، مهارت‌های اعضاء برای کار با سیستم و سلامتی جسمی و ذهنی آنها.

Specialization of system components tends to occur along four major dimensions: production, allocation, control, and staffing. Production involves activities oriented toward adapting to the environment, such as agriculture, forestry, fishing mining, and manufacturing. Allocation involves activities oriented toward the distribution of goods and services among system members; it includes such functions as transportation, communicators retailing, and wholesaling. Control functions are activities oriented toward maintaining the smooth functioning of the system itself; they embrace many governmental activities, including the courts, the police, legislative bodies, taxation and finance, public works, and planning. Finally, staffing functions are concerned with the numbers and quality of the members of the system; these functions include the number of members of various types that the system requires, the socialization and education of system members, skills they can provide toward the operation of the system, and their physical and mental health.

بُعد	dimension
تخصیص	allocation
امور کارکنان	staffing
سازگار کردن	adapt
توزیع	distribution
خرده فروشی	retailing
عمده فروشی	wholesaling
قانون‌گذاری	legislative
مالیات	taxation
جامعه‌پذیری	socialization

Unit 2

City Planning

City planning is the process of guiding the development of cities and towns. City planners –the people who direct the process– advise local governments on ways of improving communities. They also advise governments and real estate developers who are planning entirely new communities. City planners deal chiefly with the physical layout of communities. They make proposals designed to beautify communities and to make life in communities comfortable, enjoyable, and profitable. Their proposals include slum clearance programs, housing projects to replace run-down housing, recreation areas, modern shopping centers, and improved transportation and parking facilities.

شهرسازی

شهرسازی فرایند هدایت توسعه‌ی شهرهای بزرگ و کوچک است. شهرسازان – افرادی که این فرایند را هدایت کرده و بر آن نظارت دارند- راه‌های پیشرفت و آبادانی جوامع را به حکومت‌های محلی نشان می‌دهند. آنها، هم‌چنین، راه‌کارهایی را در اختیار دولت‌ها، توسعه‌دهندگان و سازندگان املاک که برای ساخت جوامع کاملاً جدید برنامه‌ریزی می‌کنند، قرار می‌دهند. شهرسازی عمدتاً با طرح فیزیکی و منظر جوامع سر و کار دارند. این افراد برای زیباسازی جوامع و فراهم آوردن زندگی آرام‌تر، لذت بخش‌تر و مفیدتر برای شهروندان طرح‌هایی را ارائه می‌دهند. این طرح‌ها عبارتند از برنامه-های پاک‌سازی زاغه‌نشین‌ها، طرح‌های خانه‌سازی برای جایگزینی خانه‌های مخروبه، ایجاد مراکز تفریحی، مراکز خرید مدرن و راه‌های پیشرفته‌ی حمل و نقل و تسهیلات پارک خودروها و وسائط نقلیه.

city planning	شهرسازی
city planner	شهرساز
local government	حکومت محلی
community	جامعه
developer	سازنده
physical layout	طرح فیزیکی
slum-clearance	پاک‌سازی زاغه‌نشین‌ها
run-down	مخروبه
recreation	تفریحی
design	طراحی
process	فرآیند

یک شهرساز هر روز مشغول بهسازی بخش‌های از جامعه است. اما به نظر وی جامعه سیستم یکپارچه‌ای است که همه‌ی بخش‌های آن به هم وابسته‌اند. او یک طرح جامع (طرح کلی برای جامعه) طراحی می‌کند و آن را اساس کار خود قرار می‌دهد. این طرح کل جامعه را هم در وضعیت فعلی و هم در وضعیت آرمانی مورد نظر شهرساز نشان می‌دهد. راه‌کارها و پیشنهادات شهرساز برای ایجاد تغییر در بخش‌های مختلف جامعه باید از طرح جامع متابعت کنند. برای مثال، در طرح جامع احتمالاً برای ارتفاع ساختمان‌ها در مناطق مسکونی محدودیتی در نظر گرفته شده است. از این رو، زمانی‌که طرح منطقه‌ی مسکونی در جامعه تغییر می‌کند باید این محدودیت را در نظر بگیرد.

A city planner's day-to-day work chiefly involves improvements in parts of the community. But a planner views the community as a single system in which all the parts are independent. He creates a master plan (overall plan for the community) and uses it as the basis for his work. This plan shows the entire community both as it is and as the planner believes it should be. A city planner's suggestions for changes in any part of a community must follow the master plan. For example, the plan might restrict the height of buildings in residential areas. The city planner must follow this restriction whenever the design changes for any residential area within the community.

مستقل	independent
طرح جامع	master plan
اساس	basis
پیشنهاد	suggestion
محدود کردن	restrict
مناطق مسکونی	residential areas
بهسازی	improvement

شهرسازی با ساخت اولین شهرها – در حدود ۳۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح - آغاز شد. در قدیم، مردم مناطقی را برای ساخت خانه، عبادت، و دیگر فعالیت-های‌شان اختصاص می‌دادند. آنها برای دفاع از شهر در برابر حمله‌ی دشمنان دور آن را دیوار می‌کشیدند. در تمام طول تاریخ، مردم برای ساخت شهرهای‌شان نقشه-هایی را طراحی و برنامه‌ریزی کرده‌اند. اما این نقشه‌ها همگام با رشد سریع جوامع شهری پیش نرفته است. بسیاری از شهرها کثیف، شلوغ، پرجمعیت و مخروبه شده‌اند. در دهه‌ی ۱۹۹۰، دولت‌ها برای حل مشکلات بی‌شمار شهرها، اقدامات شهرسازی را بسیار گسترش دادند.

City planning began with the first cities – about 3500 B. C. Ancient people set aside areas for housing, worship, and other activities. They built walls around their communities for protection against enemies. Throughout history, people have done some planning for their communities. But the planning has not kept pace with the tremendous growth of urban communities. Many have become dirty, noisy, overcrowded, and run-down. During the 1990's governments have greatly increased city planning activities in an attempt to help solve the many problems of the cities.

ancient	قدیمی
set aside	اختصاص دادن
worship	عبادت
enemy	دشمن
overcrowded	پرجمعیت

طرح جامع

تهیه و آماده‌سازی طرح جامع از مهم‌ترین وظایف شهرساز به شمار می‌رود. طرح جامع شامل گزارشات، نمودارها، و اطلاعات آماری می‌شود که از طرح‌های شهرساز حمایت می‌کنند. طرح جامع نشان می‌دهد که چطور تسهیلات عمومی، مانند ایستگاه‌های پلیس و آتش نشانی، پارک‌ها، مدارس و وسایل حمل و نقل باید ارتقا یا افزایش یابند.

The Master Plan

The preparation of master plan ranks among the most important duties of city planner. A master plan, , includes reports, diagrams and statistical information that support the planner's proposals. A master plan shows how public facilities – such as fire and police Stations, parks, schools, and transportation- should be improved or increased.

duty	وظیفه
diagram	نمودار
statistical	آماری

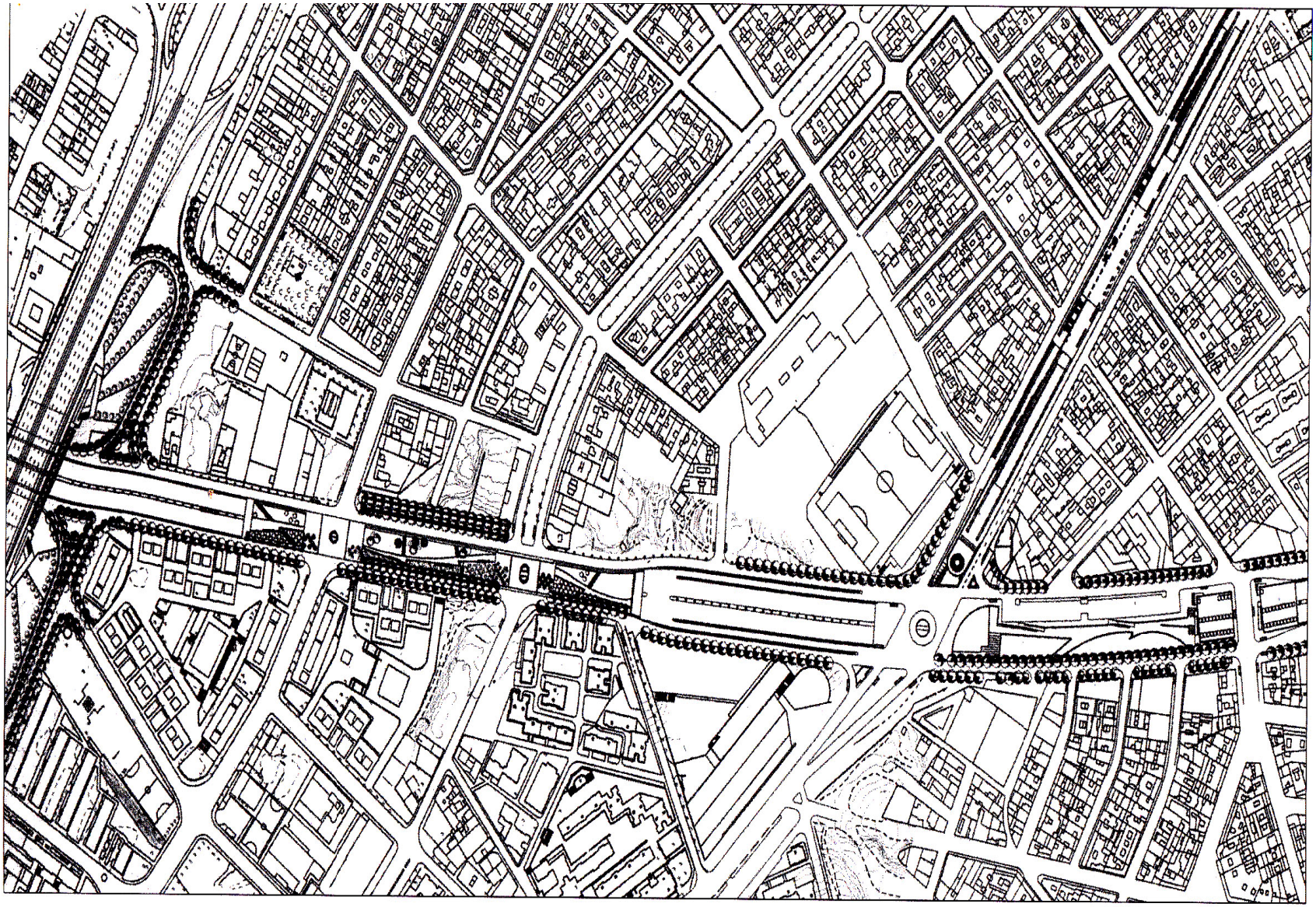

Figure 2-1. Transportation ranks among the chief concerns of city planners.